

با توجه به روایت « فمن ادعی المشاهدة ... فهو كذاب مفتر » ادعاهای کسانی که می گویند

امام زمان را دیده اند ، چگونه قابل توجیه است ؟

سوال کننده : محبد

پاسخ :

ما دو نوع ملاقات داریم که یکی از آنها صحیح و معتبر است و اشکالی بر آن وارد نیست و نوع دیگر غیر صحیح است. هر دو نوع آن را شرح می دهیم تا مطلب روشن شود

۱. قسم اول ملاقاتی است که با اراده امام زمان و صلاحید امام زمان علیه السلام صورت می گیرد و شخص ملاقات کننده خود اراده ای در ملاقات ندارد؛ به این معنا که زمان، مکان، مدت و تعداد دفعات ملاقات به دست امام زمان است نه به دست شخص ملاقات کننده. در این نوع از ملاقاتها و دیدارها شخص نمی تواند با اراده خود ملاقات را تکرار کند یا مثلا بگوید من فلان روز با حضرت دیدار خواهم کرد این نوع ملاقات صحیح است و معتبر و برای بسیاری از بزرگان و عرفا و علما اتفاق افتاده است و داستان آنها را علمای بزرگی همچون علامه مجلسی در بحار الانوار و میرزای نوری در نجم الثاقب و شیخ صدوق در کمال الدین و... نقل کرده اند.

البته این نکته قابل توجه است در مورد ملاقاتهاییکه برای برخی از بزرگان اتفاق افتاده معمولا از اظهار آن خود داری می کنند و یا مأمور به کتمان می باشند و برای هر کسی هم بیان نمی کنند. آن که را اسرار حق آموختند مهر کردند و دهانش دوختند.

و غالبا یا بعد از مرگشان توسط نزدیکان مشخص می شود و یا شاگردان نزدیک آنها مطلع می شوند؛ اما روشن است کسی که ملاقات خود را در ملاء عام اعلام می کند و این امر معنوی را طعمه مقاصد مادی می کند مورد اتهام است.

۲. اما این که ملاقات با امام زمان علیه السلام با اراده و اختیار شخص ملاقات کننده صورت گیرد و استمرار داشته باشد به این معنا که شخص هر زمان که بخواهد می تواند به محضر حضرت مشرف شود و حضرت را ملاقات کند، مردود است و طبق توقیع امام زمان علیه السلام به علی بن محمد سمري آخرین نایب حضرت در غیبت صغری کذاب است:

وسیاتی شیعیتی من یدعی المشاهدة الا فمن ادعی المشاهدة قبل خروج السفیانی والصیحة فهو كذاب مفتر ...

چه بسا افرادی از شیعیان ادعا کنند که مرا مشاهده نموده اند، آگاه باشید هر کس قبل از خروج سفیان و صیحه آسمانی، چنین ادعایی کند دروغگو و افترا زننده است...

الغیبة شیخ طوسی ص 395 - احتجاج شیخ طبرسی ج 2 ص 297

این عبارت تند حضرت:

اولا : به خاطر این است که جلوی شیادان و حقه بازان و دروغگویان که قصد سوء استفاده از عقاید و احساسات مردم دارند گرفته شود تا هر کسی نتواند ادعای ارتباط کند و مردم را فریب دهد و دیگر اینکه بعد از اتمام غیبت صغری و با شروع غیبت کبری راه ارتباط مستقیم با حضرت طبق مصالح غیبت مسدود شد؛ چرا که فلسفه غیبت خفاء و عدم دسترسی است و اگر قرار باشد هر کس بتواند با حضرت ارتباط داشته باشد و ارتباط را به اطلاع همه برساند خلاف مصلحت و فلسفه غیبت عمل شده است.

ثانیا: حضرت با این فرمایش خود يك قاعده کلی را برای شیعیان بیان می کند و آن این که اصل اولی در ادعای ملاقات کذب و دروغ است مگر این که خلاف آن ثابت شود همانند اصل طهارت و اصل حلیت که اصل اولیه در تمام اشیاء پاکي و حلیت است مگر آن که نجاست و حرمت آن ثابت شود.

موفق باشید - گروه پاسخ به شبهات - مؤسسه تحقیقاتی حضرت ولی عصر (عج)